
VIII. Akik földhöz köttettek

8.1 És lesznek ketten egy testté

„Nem az vagyok, ami megtörtént velem. Az vagyok, amivé válni akarok.”

Carl Gustav Jung

Énok első könyve (14:4) úgy beszél a nefilim nemzetségről, - a démonokról - mint akik mindenféle gonoszságot tanítottak az embereknek, így büntetésül a **földhöz köttettek** az örökkévalóság végezetéig. A *Holt-tengeri tekercsekben* „*A pátriárkák története*” című szöveg az Özönvíz előtti időkkel foglalkozik. Leírja, hogy milyen züllött volt akkoriban az emberiség, különösképp utalva az emberek leányai és az Őrökként is ismert bukott angyalok között köttetett titkos házasságokra. A Biblia *Mózes első könyvében* (6:2-4) utal erre - ahogy azt az 1.4 részben a démonok származása kapcsán Mondesir gondolatai segítségével idéztük és ahol megjelent a *kígyó* is, amelyről azt mondtuk, hogy nem viseli magán Isten képét, akire inkább a Sátán hasonlatossága jellemző, annak képét hordozza és aki a vele bukott angyalokkal áll szövetségben.

A **kígyó** az óriási, félelmetes, minden emberi mértéket meghaladó erő és hatalom jelképe. Mitikus állatként sárkány formájában jelenik meg mint egyetemes szimbólum. A sárkány, a kígyó jelképezi az élet, a lélek örökkévalóságát, halhatatlanságát, a szellem újjászületését, a titkos bölcsességet, az élet mély ismeretét. Nagyságuk, ha lenyűgöz is, félelmet ébreszt bennünk.¹

Jób könyve (41:1,8-9,19-21) drámai képbe foglalja a sárkány-isten eszméjét *Leviathánt*, aki „a király minden ragadozó felett”:

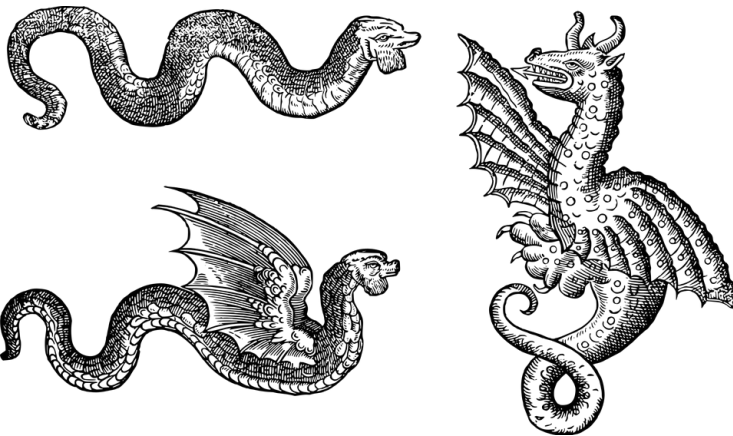
„Kihúzhatod-é a leviáthánt horoggal, leszoríthatod-é a nyelvét kötéllel?”

„Vesd rá a kezedet, de megemlékezzél, hogy a harcot nem ismételed.”

„Ímé, az ő reménykedése csalárd; pusztá látása is halálra ijeszt!”

„A szájából szövétnekek jönnek ki, és tüzes szikrák omlanak ki. Orrlyukaiból gőz lövel elő, mint a forró fazékból és üstből. Lehellelte meggyújtja a holt szenet, és a szájából láng lövel elő.”

A *Jelenések könyvében* (12:1-9), Mihály főangyal spirituális csatározása szintén egy sárkánnyal történik.

David W. Appleby a Liberty University tanára *It's Only a Demon* (Ez csak egy démon) című könyvében kihangsúlyozza, hogy a démoni jelenlétének felismerése könnyű lenne, ha az a valóságban is az *Ördögűző*, *Ördögűzés* Emily Rose üdvéért vagy a *Rítus* című filmekben látottakhoz hasonlóan jelenne meg. 30 éves tapasztalatára építve, amely során több, mint 1000 alkalommal végzett megszabadító szertartásokat kijelenti: *a valóságban a démoni befolyás jelei igen ritkán néznek ki így*, amiért nagyon hálás is. A megtörtséget ugyanis az áldozatok mosolyukkal leplezhetik, kényszereiket pedig mások elől

eltitkolhatják. Kiemeli, hogy mivel **minden, amit teszünk, gondolunk és érzünk, biológiai, kognitív, érzelmi, társas és spirituális tényezők keverékeként jelenik meg**, ezért nagyon nehéz például olyasmit kijelenteni, hogy „a démoni befolyása egy emberre így és így néz ki.”

Pszichológiai szempontból a démoni befolyás és a mentális betegség jelei nagyon hasonlóak. Társas tekintetben a jelek között található a családdal, barátokkal, a közösséggel folytatott interakció akadályoztatottsága. Az ellenség minden lehetséges fronton támad, azért olyan nehéz a folyamatot diagnosztizálni. Arra hívja fel a figyelmünket, hogy ne csak a tüneteket nézzük, hanem azok hatását is az egyén életvezetésére nézve. Ha az illető bizonyos ajtókat kinyitott (például okkultizmussal való foglalkozáson át), akkor nagyobb valószínűséggel lehet jelen a démoni az életében és lehet rá befolyással. A 4.5 részben megismerkedtünk a *spirituális sérülékenység* fogalmával, amelynek fontosságát Appleby is kiemeli. A démoni befolyás jeleit egy kliensének esete kapcsán mutatom be.

Michelle hatodikként született egy hétgyermekes családba. Soha nem érezte úgy, hogy közéjük tartozik. Tehernek, hibának érezte magát. Hétéves korában új helyre költöztek. Szülei sokat ittak, veszekedtek, - mindkettőjük múltjában volt szexuális és fizikai erőszak, amelyet a családba hoztak. Szegények voltak, gyakran éheztek.

Szegényének elleplezése miatt, gyakran hazudott. Emiatt az a kép, amit kifelé mutatott elvált attól, aki valójában volt. Anyja rendszeresen megfogta és átvitte őt hálósobájukba, ahol nemi életük részesévé tették őt már ötéves korától kezdődően. Hétéves volt, amikor Krisztust befogadta, megmentőjének tekintette és imádni kezdte Istent. Azonban továbbra is azt hitte magáról, hogy nem jó ember, mivel a bántalmazások tovább folytak, sőt rosszabbodtak.

Egyik alkalommal nemet mondott apja szexuális kérésére, aki emiatt őrjöngeni kezdett, megragadta és levitte a pincébe. Michellenek végig kellett néznie, amint apja megöli a macskájukat. Azt mondta a